

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 560/2025
04.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Вујичић, адвокат из ..., против туженог ЈКП ГСП „Београд“, са седиштем у Београду, ради поништаја решења о отказу уговора о раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2223/23 од 23.10.2024. године, у седници одржаној 04.02.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2223/23 од 23.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3540/18 од 12.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се поништи као незаконито и неправилно решење о отказу уговора о раду бр. .. од 27.09.2018. године, исправљено решењем о исправци техничке грешке у решењу бр. .. од 27.09.2018. године бр. .. од 28.09.2018. године којим је отказан тужилји уговор о раду бр. .. од 29.12.2017. године, због одбијања да закључи анекс уговора о раду ради премештаја на друге послове, као и да се обавезе тужени да тужиљу врати на рад. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље да се обавезе тужени да јој на име накнаде штете због неисплаћене зараде за месец октобар 2020. године исплати износ од 57.110,77 динара са законском затезном каматом од 01.12.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој на износ неисплаћене зараде обрачуна и уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање у корист Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, обрачуна и уплати доприносе за здравствено осигурање у корист Републичког фонда за здравствено осигурање, обрачуна и уплати доприносе за обавезно осигурање за случај незапослености Националној служби за запошљавање. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужилја да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 2.090,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2223/23 од 23.10.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 3540/18 од 12.10.2022. године.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужила је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) и утврдио да је ревизија тужиле неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, нити су у другостепеном поступку учињене битне повреде одредаба парничног поступка, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу код туженог на месту шефа службе у Служби за ... у Сектору за ... у ОЈ „Инвестиција“ по закљученом уговору о раду бр. .. од 29.12.2017. године. Тужени је тужиле дана 20.08.2018. године уручио обавештење од 17.08.2018. године за премештај на други одговарајући посао због потребе процеса и организације рада, с обзиром на недостајући број извршилаца на пословима стручног сарадника у Служби за ... и понуђен јој је анекс уговора. Тужила се није сагласила са анексом, доставила је одговор и истакла да на другом радном месту би имала мања права из радног односа и да код послодавца већ постоји већи број запослених са истом врстом и степеном стручне спреме, а можда и више искуства у обављању послова за наведену позицију. Тужени је тужиле 10.09.2018. године доставио допис са обавештењем бр. .. и понуду за закључење анекса 1 уговора као и анекс 1, али је тужила оспорила оправданост такве понуде за закључење анекса. Након тога тужени је донео решење о отказу уговора о раду број .. од 27.09.2018. године.

При овако утврђеном чињеничном стању, првостепени суд је с позивом на одредбу члана 171, 172. став 1. и 2. и 179. став 5. тачка 3. Закона о раду закључио да је давањем понуде за измену уговорних услова о раду и обавештењу, тужени тужиле дао конкретне разлоге за премештај на одговарајући посао и да је понуда за премештај била резултат стварне потребе процеса и организације рада туженог, па како је тужила одбила да закључи анекс уговора о раду премештаја на друге послове, то су испуњени услови за отказ уговора о раду због одбијања закључења анекса уговора о раду. Стога је одбио тужбени захтев тужиле за поништај оспореног решења о отказу о раду, а како су други захтеви акцесорне природе (враћање на рад и накнада штете), као и уплата доприноса, то је одбио тужбени захтев тужиле и у том делу.

Другостепени суд је у свему прихватио правну аргументацију првостепеног суда и потврдио првостепену одлуку.

По оцени Врховног суда, правилно су поступили нижестепени судови када су утврдили да нису испуњени услови за усвајање тужбеног захтева тужиле. Према члану 171. Закона о раду (тачка 1) прописано је да послодавац може запосленом да понуди измену уговорних услова рада (у даљем тексту: анекс уговора): ради премештаја на други одговарајући посао због потребе процеса и организације рада. Према члану 172. став 1. и 2. Закона о раду, прописано је да: „уз анекс уговора о раду послодавац је дужан да запосленом достави писмено обавештење у којем су садржани разлози за понуђени анекс уговора и да му остави рок у ком запослени треба да се изјасни. Тај рок не може бити краћи од осам дана, а у разлозима треба да буду наведене и последице које могу наступити непотписивањем анекса уговора. Ако запослени потпише анекс уговора у остављеном року, задржава право да пред надлежним судом оспорава законитост анекса. Према ставу 4. цитираног прописа, сматра се да је запослени одбио понуду анекса уговора ако не потпише анекс уговора у року из става 1. цитираног члана. Према члану 179. став 5. тачка 2. Закона о раду, прописано је да запосленом може да престане радни однос ако одбије закључење анекса уговора о раду у смислу

члана 171. став 1. тачка 1-5 назначеног Закона. У конкретном случају, тужени је у свему поштовао процедуру везано за понуду за закључење анекса о раду. Тужила није прихватила потписивање таквог анекса па је закључено да су испуњени услови за доношење оспореног решења о отказу уговора о раду, стога се може закључити да су нижестепени судови на утврђено чињенично стање правилно применили материјално право.

Наводима из ревизије не доводи се у питању правилност побијане одлуке. Нису прихватљиви наводи из ревизије да је тужила имала оправдани разлог да не прихвати закључење уговора јер би премештајем на друго радно место дошла у сукоб интереса, обзиром да јој супруг ради у фирми која се бави ... пословима, а тужени узима одређене ствари од назначеног ... предузећа, јер то није разлог који оправдава одбијање тужиле да потпише назначени анекс уговора. Тужила је испуњавала стручне услове за понуђено радно место. Недостављање општег акта – Правилника о систематизацији послова, није разлог да тужила не прихвати назначени анекс уговора из разлога што сама тужила није ни тражила да јој се достави Правилник о раду. Сертификат за обављање послова ... могао се прибавити и након потписивања анекса уговора. Такође наводи да није постојала објективна потреба да се тужила премести на друго радно место, од стране тужиле нису доказани, па сама тврдња тужиле у том смислу не може бити прихваћена као основ за доношење другачије одлуке.

Имајући у виду напред изнето, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**